

til § 10. Det er mindre væsentligt og gaar kun ud paa at lade et enkelt Ord: „uødig“ udgaa af Paragraffen, da det er overflødig. Til Vædringsforslag Nr. 13 er der af Udvalget stillet et Underædringsforslag. Den i Vædringsforslaget nævnte Bestemmelse har Udvalget af Hensyn til Kontrollen ment det hensigtsmæssigt og nødvendigt at faa indsat, og der er, som sagt, i Udvalget opnaaet Enighed derom. For øvrigt vil jeg ved Omtalen af Vædringsforslag Nr. 47 komme tilbage hertil. Vædringsforslagene Nr. 14 og 15 er fremkommet ved en Samarbejden af §§ 12, 13 og 22 til en ny § 12. Man har sammenarbejdet de nævnte tre Paragraffer til en enkelt Paragraf, der, som nævnt, faar Plads som § 12; men i samme findes der et nyt Punkt, nemlig en Bestemmelse om Afstanden mellem Bundgarn og andre faststaaende Redstaber, da de nuværende Bestemmelser have foraarsaget megen Tvivl og Uklarhed. Dette blev særlig fremhævet af det ærede Medlem for Storehøddinge (Sv. Høgsbro), som ved anden Behandling stillede et Vædringsforslag, idet han gjorde opmærksom paa, at Forholdet var uheldigt, saaledes som det nu i lange Tider havde været paa dette Omraade. Udvalget har da ment at maatte tage skyldigt Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse, og Resultatet af de Overvejelser, vi have haft angaaende denne Sag, foreligger altsaa i Vædringsforslag Nr. 15. Øjemedet med Vædringsforslag Nr. 16 er, at den Ret til Sildefiskeri, der næsten har Karakteren af en Eneret, som Regeringen hidtil har hævdet i Limfjorden, kan bortfalde, og at det vil være til Gavn for Fiskerne, derom turde alle vel være enige. Det var hovedsagelig det ærede Medlem for Bælum (S. H. Jensen), der ved anden Behandling gjorde opmærksom paa de uheldige Forhold, der fandt Sted i Limfjorden som Følge af Regeringens Eneret til Sildefiskeriet paa disse Pladser. Det er saa lykkeligvis efter Samraad med den højtærede Landbrugsminister at opnaa en Ordning af denne Sag, som jeg haaber vil være tilfredsstillende for Fiskerne der paa Pladsen og ogsaa for det ærede Medlem. Vædringsforslagene Nr. 17—23 til § 14 a. og b. ere egentlig en sammenhængende Række Vædringsforslag, som forbedre den nævnte Paragraf saaledes, at de Mangler, som bleve paatalte af det ærede Medlem for Frederikshavn (S. Madsen) ved anden Behandling, herved formenes at blive afhjulpne. Ved disse Vædringsforslags Vedtagelse ville Rystfiskerne ved Kattegat blive stillede lige med Rystfiskere i andre Egne af Landet, og det er jo en Selvsølge, som jeg ogsaa den Gang

udtalte, at saadanne Vædringer maatte til, for at Loven kunde blive antagelig for de ærede Medlemmer, som repræsentere disse Egne; det bedste Vidnesbyrd om, at de nu ere tilfredsstillende, turde være det, at de jo selv ere Medlemmer af Udvalget og selv ere Medforslagsstillere af de nævnte Vædringer. Vædringsforslagene Nr. 26, 27 og 32 angaa Limfjorden. Den første af disse Vædringer gaar ud paa at forandre Ordet „Stramning“ i § 19 til „Strækning“. Hvilken Betydning det har, blev meget klart fremdraget ved Sagens anden Behandling af det ærede Medlem for Mors (Markvorsen). Han udtalte: „Vi ville derved betegne, at Masten skal ligge fast om Skælden uden at strækkes, og den kan jo strammes en Del, inden den strækkes.“ Jeg gør disse det ærede Medlems Udtalelser til mine og kan ikke finde noget klarere Udtryk for, hvad der menes med denne Vædring end netop det, som det ærede Medlem udtalte. Vædringsforslag Nr. 29 giver den Tilføjelse til § 37, at Rødspætter, som fanges mellem Løgstør og Thyborøn Kanal under en Total-længde af 10 Tommer, atter skulle udsættes i Havet. Jeg personlig er — som ærede Medlemmer, der have fulgt denne Forhandling, vide — egentlig noget betænkelig ved at gaa med til at forhøje Fiskenes Maal, men da de Herrer, der repræsentere disse Egne, have erklæret, at Rødspætterne netop paa den Plads i alt Fald i de tre Fjerdedele eller maatte mere af det Farvand, der her er Tale om, opnaa en Størrelse, som ikke kan sammenlignes med den Størrelse, de have i andre Egne af Landet, har Udvalget givet dette Vædringsforslag sin Tilslutning, og jeg tager derfor ikke i Betænkning at anbefale det til det høje Tings Velvilje. Vædringsforslag Nr. 32 foreslaar en forandret Affattelse af § 42, hvorved Vedtægter i Limfjorden overflødiggøres, men paa den anden Side har man ikke villet hindre Fiskerne i at faa nedsat Fiskerifogeder paa saadanne Pladser, hvor Fiskerne finde, det er nødvendigt. Det var særlig det ærede Medlem for Lemvig (Moberg), der under Sagens 2den Behandling paatalte disse Ting og mente, at det vilde være særlig heldigt, om man kunde blive fri for Vedtægter i Limfjorden, ligesom andre ærede Medlemmer fra disse Egne mene, at det ganske vist kunde være rart at blive fri for Vedtægter der; men paa den anden Side maatte det heller ikke gøres Fiskerne umuligt at faa en Fiskerifoged til at føre Tilsyn med Fiskerne paa de Pladser, hvor det er absolut nødvendigt, og det er dette, som Vædringsforslaget Nr. 32, der altsaa an-